

هدف های رفتاری : پس از پایان این بخش هنرجو باید بتواند :

- ۱- مهم ترین اهداف تصویرسازی را نام ببرد.
- ۲- اهمیت رنگ در تصویرسازی را به اختصار توضیح دهد.
- ۳- دسته بندی رنگ ها و جایگاه کاربردی آنها را توضیح دهد.
- ۴- با اشکال ساده بتواند برای یک داستان کوتاه شخصیت سازی کند.

۱-۱- اهداف و رسالت تصویرگر

تصویرگری هنر برقراری ارتباط میان متن و تصویر است که همگام و همراه با یکدیگر می توانند پیامی را به مخاطب خود انتقال دهند. هنرمند تصویرگر همواره راوی تصویری متن و یا پیامی است، و گاه در برخی مواقع همانند تصویرسازی علمی تابع جزء به جزء موضوع است و در متن های داستانی و شعر همواره بیشتر از تخیل و قوه خلاقه خود جهت خلق اثر استفاده می کند. بدین سان هنرمند نوگرا ذهن مخاطب را به دنیایی فراتر از متن به پرواز درمی آورد، و این امر خود موجب تفاوت نگرش تصویرگر در برخورد با متن و موضوعات مختلف خواهد شد. به یاد داشته باشید که اولین هدف و رسالت تصویرگر، انتقال پیام نوشتاری در قالب تصویر است. در اینجا جهت آشنایی بیشتر مهم ترین اهداف تصویرگری به شرح زیر دسته بندی گردیده اند :

۱- انتقال پیام

۲- تقویت قوه تجسم و خلاقیت

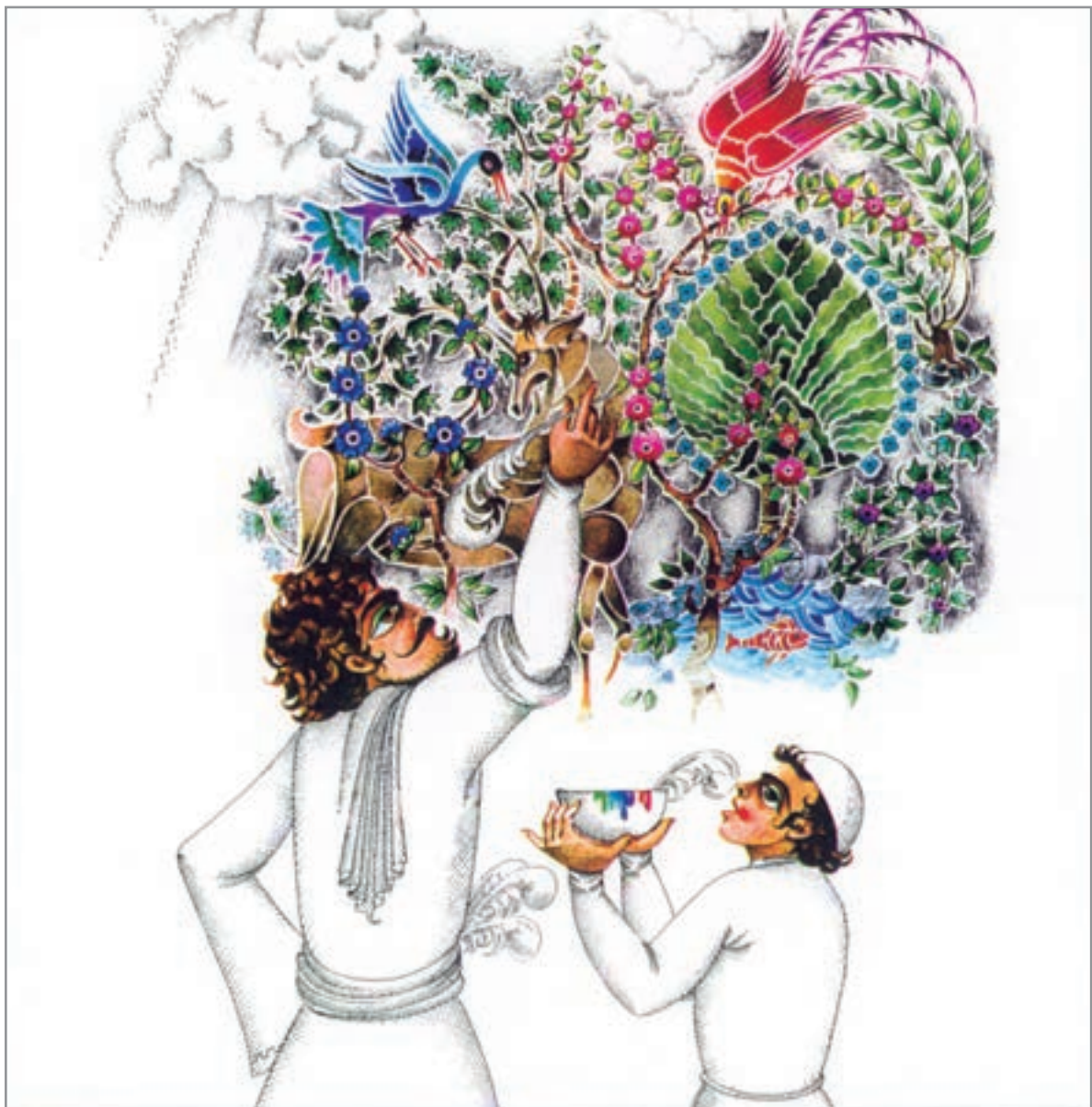
۳- ایجاد رابطه های عاطفی - عقلانی

- ۴- راهنمایی درک بهتر مفاهیم متن
- ۵- تشویق به هنر و آشنایی با شیوه های گوناگون

۲-۱- اهمیت رنگ در تصویرسازی

همان گونه که در کتاب مبانی رنگ فراگرفتید، اشکال (فرم ها) به واسطه نور و رنگ قابل رؤیت می باشند، و یکی از اجزای اساسی تصویر و عناصر تشکیل دهنده آن رنگ است. رنگ بیان کننده احساس و عاطفه است. حالات و احساس درون متن توسط رنگ به ما انتقال می یابد، رنگ ها و خواص آنها دارای ارزش بیانی گوناگونی هستند و به طریقی ما را به تفسیر تصویر، فضا و شناخت شخصیت هنرمند راهنمایی می کنند. توجه داشته باشید که رنگ ها با مخاطب، موقعیت جغرافیایی و فرهنگ جامعه ای که هنرمند از آن برخاسته به صورت مستقیم ارتباط دارند (تصویر ۱).

۱- برای حس عینی و تجسم ساده می توان تأثیر اقلیم و موقعیت جغرافیایی محل زندگی را بر هنرمندان، به خوبی در آثارشان مشاهده کرد، هنرمند جهت خلق اثر خود از نقش ها و رنگ های محیطی که در آن رشد کرده استفاده می کند.

▲ تصویر ۱- اثر علی اکبر صادقی، قصه آب- آفتاب و کاشی، نمونه‌ای از تأثیر پذیری هنرمند با توجه به فرهنگ بومی اسلامی- ایرانی

تصویرسازی کودکان و نوجوانان همواره این سؤال مطرح است که «رنگ مناسب» برای کودکان و نوجوانان کدام دسته از رنگ‌ها مناسب می‌باشند؟ این مسأله بیشتر بستگی به نظر شخصی هنرمند دارد و اوست که دریافت واحدی نسبت به داستان دارد و رنگ‌ها و تعبیری که برای بیان فکر و احساساتش به کار می‌گیرد، کار او را از دیگران متمایز می‌سازد. بعضی از هنرمندان از رنگ‌های درخشان و شاد استفاده می‌کنند (تصویر ۲).

هنرمندان مختلف برداشت‌های فردی و حسی از رنگ دارند که به سادگی می‌توان تمایلات آنها را نسبت به رنگ و کاربرد آن در آثارشان مشاهده کرد. بسیاری از صاحب‌نظران استفاده محض از رنگ را جایز نمی‌دانند و حتی به نظر می‌رسد که بسیاری از پیروان سبک رئالیسم یا واقع‌گرایی نیز تا حدی از تقلید محض رنگ‌های طبیعت خودداری می‌کردند. در این صورت ضرورتی ندارد که هنرمند رنگ‌های یک موضوع را جزء به جزء الگوبرداری نماید. در

▲ تصویر ۲- اثر محمدعلی بنی‌اسدی، نمونه‌ای از کاربرد رنگ در تصویرسازی - هنرمند در این اثر از رنگ‌های درخشان به خوبی استفاده کرده است و توانسته با مخاطبین خردسال ارتباط برقرار کند.

آنچه مسلم است یک هنرمند جدای توانایی‌های خود و شناخت زیبایی‌شناسی رنگ باید از چگونگی نگرش مخاطب خود و میزان تجسم و شرایط درک سنی، نسبت به رنگ‌ها و اهمیت آن آگاه باشد. چرا که برای قشری کار می‌کند که اگر نتواند با آنها ارتباط برقرار کند، در کارهای خویش موفق نخواهد بود.

هدف از به‌کارگیری به کمال رساندن تصویر و افزایش تأثیرگذاری آن در مخاطب است. در نحوه به‌کارگیری رنگ و روابط میان آنها باید به قدری دقیق عمل کرد تا رنگ‌ها در کنار هم مکمل و سازنده یکدیگر باشند، تا مفهوم تصویر را زنده‌تر و

رنگ می‌تواند در ارزش‌های بصری تصویر نقش اساسی ایفا کند به شرط آن که از رنگ در جای صحیح و با هماهنگی کامل استفاده شود. چنان‌که در والاترین آثار به‌گونه‌ای زیبا و در حد مطلوب از رنگ استفاده شده است، و رنگ به‌عنوان نشانه و عنصری بارز در کمال آثار دیده می‌شود. رنگ برای لذت و انبساط روح و روان انسان به کار گرفته می‌شود. یکی از اهداف به‌کارگیری رنگ در تصویرسازی کودکان برای تجسم فاصله و دوری و نزدیکی و آرایش خلاقانه سطح دو یا سه بعدی به نحوی دلپذیر، و پدید آوردن واکنش‌های هیجانی نزد بینندگان است. اما

بهتر جلوه دهد.

مهم تر از سایر عناصر نظیر خط و طرح بدانیم. چون به طور قاطع در این مورد نمی توان قانون صادر کرد و یا شیوه ای خاص ارائه کرد. باید به این نکته توجه کرد که هنرمند از تأثیرات محیط نیز نمی تواند خود را رها کند و تأثیرگذاری فرهنگ های بومی و قومی همواره

اهمیت رنگ و به کارگیری آن در خلق تصویر نزد تمامی تصویرگران از ویژگی خاصی برخوردار است. اولویت بخشیدن به رنگ در تصاویر کتاب کودکان به این معنی نیست که رنگ را

▲ تصویر ۳-ب — اثر نورالدین زرین کلک، کتاب آ، اول الفباست، هنرمند در این اثر با استفاده از رنگ های سرد و گرم ترکیب بندی رنگی مناسبی به وجود آورده است.

▲ تصویر ۳-الف — اثر علی اکبر صادقی، کتاب پیروزی، هنرمند با استفاده از رنگ های گرم و با الهام از نقاشی قهوه خانه ای به شیوه ای نو و جدید دست یافته است.

▲ تصویر ۳-د — اثر محمد علی بنی اسدی، هنرمند با استفاده از رنگ های تیره و ترکیبی به شیوه ای فردی در تصویر سازی دست یافته است.

▲ تصویر ۳-ج — اثر محسن حسن پور، هنرمند در این اثر با استفاده از رنگ های هم خانواده توانسته است فضای اسطوره ای را تداعی کند.

با تصویرگر همراه و همگام است (تصویر ۳- الف تا د).

رنگ جهت خلق فضاهای تصویری وهمی، محزون، شاد، فراواقعی و غیره کاربرد فراوان دارد و گاه برای تکمیل فضای ترکیب بندی از آن نیز استفاده می شود و برای رسیدن به این مرحله باید با توجه به مبانی رنگ (که قبلاً با آن آشنا شده اید)، تمرین و ممارست به درجه شناخت رسید. در اینجا جهت آشنا شدن شما هنرجویان عزیز چند نمونه از آثار تصویرگران و نوع نگرش آنها را در کاربرد رنگ در تصاویر ۴ تا ۱۴ ملاحظه می کنید.

اگر طرح را جسم تصویر بدانیم، رنگ نیز به منزله روح آن خواهد بود، بنابراین تصویر، کلام و رنگ لازم و ملزوم یکدیگر خواهند بود. تصویرگر باید از رنگ در حد منطقی و آنجا که نیاز به رنگ حس می شود استفاده نماید و سعی نکند از رنگ در حد اشباع استفاده نماید و با به کارگیری رنگ مخاطب را فریب دهد و سعی در جذب کاذب آنها نماید.

▲ تصویر ۴- اثر بهزاد غریب پور، هنرمند در این تصویر به خوبی از رنگ های سرد و گرم جهت تلطیف و زیباتر جلوه نمودن آفتاب پرست سود جسته است.

▲ تصویر ۵

▲ تصویر ۶

▲ تصویر ۷

▲ تصویر ۸

▲ تصویر ۹

▲ تصویر ۱۰

▲ تصویر ۱۱

▲ تصویر ۱۲

▲ تصویر ۱۳

▲ تصویر ۱۴

۳-۱- طراحی با اشکال اصلی

عصر حاضر و هنر نوین را وادار به تفکر و اندیشه در مورد آثار هنرمندان عهد کهن نموده است (تصویر ۱۵- الف و ب) و هنرمندان معاصر چون پل کلی (تصویر ۱۶) و خوان میرو (تصویر ۱۷) همواره سعی نموده‌اند تا توسط اشکال ساده بتوانند به خلق آثار خود بپردازند.

انسان‌های غارنشین با استفاده از خط و سطوح هندسی ساده به نحو بسیار ساده و هنرمندانه‌ای توانسته‌اند به قالب‌های ساده و بدیع جهت برقراری ارتباط با یکدیگر و القای مفاهیم و آیین‌های مذهبی دست یابند. و این آرزو همواره هنرمندان

▶ تصویر ۱۵- الف- گاو نر سیاه، جزئی از نقاشی درون غار لاسکو- فرانسه- حدود ۱۰۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ سال قبل از میلاد

▲ تصویر ۱۵- ب- نقاشی‌های درون غار لاسکو- فرانسه- حدود ۱۰۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰ سال قبل از میلاد

▲ تصویر ۱۶- باغ نزدیک لوسرن - ۱۹۳۸ - رنگ روغن - اثر پل کلی

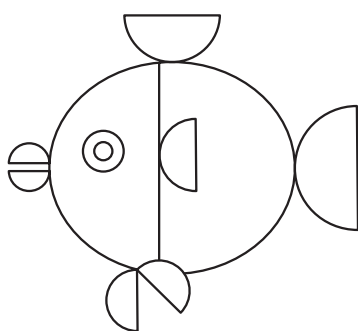

▲ تصویر ۱۷- زن، پرنده و مهتاب - ۱۹۴۹ - رنگ روغن - اثر خوان میرو

چهره را به ساده‌ترین نحو طراحی کنید (فراموش نکنید این تمرین همانند بازی کودکانه چشم، چشم، دو ابرو است).

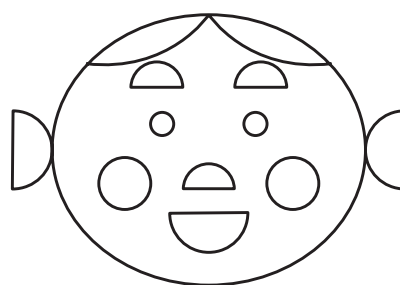
در این مرحله ابتدا دایره را به عنوان قالب اصلی چهره فرض کنید و سپس با برش‌هایی از دایره، چشم، گوش، بینی و سایر اجزای تشکیل‌دهنده چهره را طراحی کنید (تصویر ۱۸- الف).

به تدریج از این روش و اجرای تمرین‌های متمادی می‌توانید سایر اجزای تشکیل‌دهنده انسان را کامل کنید. بعد از این مرحله می‌توانید به طراحی حیوانات و سایر اشکال پیچیده با این روش مطابق نمونه (تصویر ۱۸- ب) پردازید.

▲ تصویر ۱۸- ب - با استفاده از شکل دایره و سایر اجزای آن می‌توانید به خلق تصاویر زیبا و ساده جانوری نیز پردازید.

برای تصویرگران جوان همواره طراحی از یک شخصیت، حیوان، گل و گیاهان قدری در ابتدا سخت و دشوار به نظر می‌رسد. ولی اگر بدانیم که از اشکال ساده و اصلی هندسی برای خلق تصاویر می‌توانیم به خوبی بهره‌گیریم، این امر ساده و سهل خواهد شد. هنرجویان عزیز در کتاب طراحی ۱ و ۲ فراگرفته‌اید که چگونه اندام انسانی و حیوانی را در قالب‌هایی چون مکعب و استوانه طراحی نمایید. حال از همین تجربیات به نحو ساده می‌توانید در تصویرسازی جهت خلق تصاویر و شخصیت‌سازی استفاده نمایید. برای شروع می‌توانید از یک شکل ساده همانند دایره استفاده کنید. حال به وسیله دایره و اجزای آن سعی کنید یک

▲ تصویر ۱۸- الف - با استفاده از شکل دایره و اجزای آن به سادگی می‌توانید هر آنچه را که می‌خواهید طراحی کنید.

به روش‌های ساده‌سازی طبیعت در تصویر شماره ۱۹ دقت نمایید.

▲ تصویر ۱۹ - تصویرسازی با شکل‌های اصلی - اکولین - اثر اعظم کریمی

تصویرگران مختلف کشورمان جهت آشنایی و درک بهتر ارائه می‌گردد (تصاویر ۲۰ تا ۲۴).

برای درک بهتر این مطالب توصیه می‌گردد به آثار تصویر متحرک با دقت بیشتری بنگرید. زیرا همواره در این شاخه از هنر جدید از اشکال و فرم‌های ساده جهت خلق شخصیت‌سازی استفاده‌های بی‌شمار می‌گردد. اصل اولیه و مهم در انجام این گونه تمرین‌ها ساده دیدن است. پس همواره سعی کنید حتی اشکال سخت و دشوار را به ساده‌ترین اشکال به صورت تصویری ترجمه نمایید. به خاطر داشته باشید عملکرد شما دقیقاً مشابه ساده کردن کلام یک فیلسوف عالی مقام برای درک بهتر کودکان است. چه بسا در قالب کلامی ساده بتوان فلسفه، کلمات، واژه‌ها و اندیشه‌های عظیمی را بیان نمود.

هرگز فراموش نکنید که این روش برای شخصیت‌سازی و دستیابی به شخصیت‌های فردی که می‌خواهید آن را به تصویر بکشید بسیار حائز اهمیت است و به تدریج با تمرینات مشابه و تلفیق اشکال مختلف و ساده‌هندسی می‌توانید برای خود صاحب سبک و شیوه در خلق شخصیت‌های جدید شوید.

دقت کنید، هنرمند جوان در این مجموعه آثار به واسطه کاربرد فرم‌های ساده هندسی توانسته است هر شکلی را که اراده کند به تصویر بکشد و تکمیل نماید. شما نیز همواره تلاش کنید که تمامی اشکالی را که در یک تصویر می‌خواهید طراحی کنید، توسط این اشکال به دست آورید. مطمئن باشید بعد از مدتی نه چندان زیاد، برای خود صاحب شیوه و روش جدیدی در طراحی تصویرسازی خواهید شد، و آثار شما از سایر هنرمندان قابل تشخیص خواهد بود. در اینجا نیز چند نمونه از شخصیت‌سازی‌های

تصویر ۲۰ ◀

◀ تصویر ۲۱

◀ تصویر ۲۲

▲ تصویر ۲۳

▲ تصویر ۲۴

